VIIKONVAIHDE

VIIKON ÄLÄHDYS

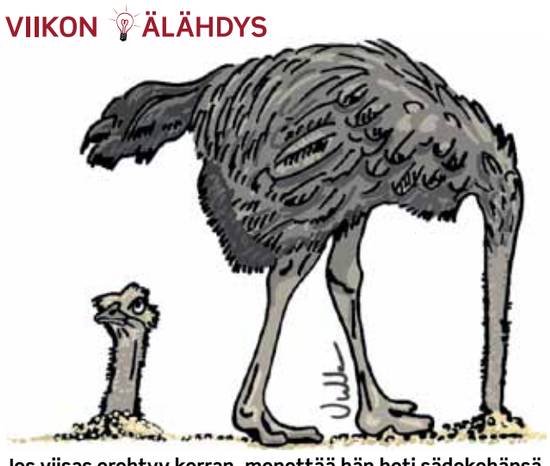

Jos viisas erehtyy kerran, menettää hän heti sädekehänsä. Jos idiootti osuu kerran oikeaan, pysyy hän yhä idioottina.

PÄHKINÄ

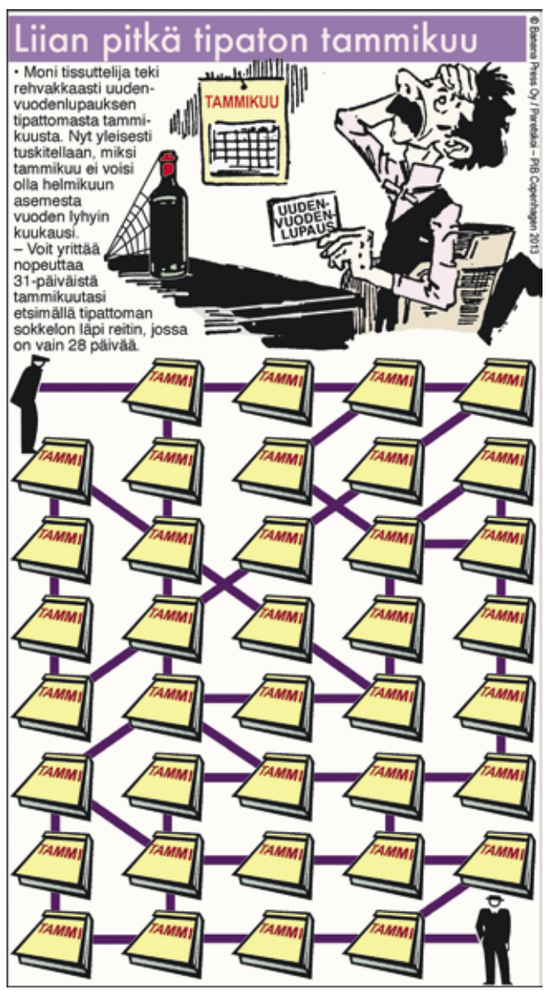

SUDOKU

Taso: Keskivaikea

			7		1			2
4			2	5				
		3		4	6			
	4							1
		2						
	8			1	7		9	3
				7				4
2		9						
6	5		8		9		3	

Sudoku-tehtävän 362 ratkaisu.

5	4	2	9	6	3	7	8	1
6	8	7	5	1	2	3	4	9
9	1	3	4	8	7	5	2	6
3	7	4	2	9	6	1	5	8
8	9	1	7	4	5	6	3	2
2	6	5	1	3	8	9	7	4
4	5	8	6	7	1	2	9	3
1	2	9	3	5	4	8	6	7
7	3	6	8	2	9	4	1	5

Tehtävä numero 363.

Täytä ristikko siten, että jokaisella pysty- ja vaakarivillä (ja paksuilla viivoilla rajatuissa 3 x 3 laatikoissa) on jokainen luku yhdestä yhdeksään. Kerran ja vain kerran! Apua Sudokun ratkaisuun osoitteessa: www.sudoku.org.uk

EDELLISEN RISTIKON RATKAISU

V	A	A	P	U	K	A	T		S	I	P	U	L	I	T									
A	L	L	A	H		S	O	N	Y		U	L	I	N	A									
L	O	I	L	O	T	U	S		K	U	U	L	E	V	A									
A	I	T	A	T		N	I	D	E		K	A	R	A	S									
	T		S	A	O	T				P	A	T	I	T										
P	U	R	O		S	O	R	A	S	E	T			A	S	P	I	T			S	A	A	B
E	S	I	K	O	T		O	S	A	T	O	N		K	I	E	L	O		T	U	N	T	O
S		V	E	R	O		S	E	P	I	T	E		S	I	H	T	I		A	K	N	E	T
I	N	A	R	I		T	O	M	U			P		I	L	M	A	N		O	S	A	T	A
S	A	T	I	I	R	I		O	S	A	V	A	L	T	I	O		E	L	S	I			N
	M			T	I	U	T		K	U	U	L	U			E	N	N	E		B	A	L	I
P	I	A	N		I	H	O	M	A	T	O		K	O	L	L	I		V	U	O	L	A	S
A	B	B	A		T	A	S	O		I	L	V	E	S		Ä	K	S	Y		K	I	A	T
T	I	I	R	A	T		S	K	O	O	L		V	A	R	I	S		K	A	S	A	R	I
A	A	T	U		A	S	U	A		T	A	K	A	T		N	I	K	E		I	S	I	T

Runolla epäpyhää maailmaa vastaan

Runoilija Sirkka Turkka löysi jo lapsena talleista ja navetoista eläimet sielunystävikseen. Jokainen koira kertoo hänelle tarinansa. Jokainen hevonen on elämän ja kuoleman ratsu.

KALLE SÄRKKÄ

Runoilija Sirkka Turkan mukaan ihmisen loputon ahneus vie koko maailman tuhoon.

Rottweiler Ira, 6 vuotta, on Sirkka Turkan sielunystävä.

”Kun sitä halvaantuu tästä yhteiskunnasta, tai ehkä salama osuu omaan päähän niin siinä sitä on, kohtalon satuttama, uudella tavalla elpyneenä.”
Ote runosta Kun sitä halvaantuu / Huone avaruudessa 1973.

KUKA?

Sirkka Turkka

Finlandia-palkinto myönnettiin Sirkka Turkalle 1986 teoksesta Tule takaisin, pikku Sheba.
Pro Finlandia -mitali myönnettiin 1996, Eino Leinon seuran palkinto 2000 ja Nuori Voima -palkinto 2009.
Kirjailija syntyi 2.2.1939 Helsingissä.
Hän asuu Lohjalla.
Hän kirjoitti ylioppilaaksi Munkkiniemen yhteiskoulusta 1962 ja valmistui humanististen tieteiden kandidaatiksi Helsingin yliopistosta 1967.
Turkka on työskennellyt muun muassa Helsingin kaupungin huoltovirastossa, Nikkilän ja Auroran sairaalan kirjastoissa, Espoon tallissa ja Honkolan kartanossa Urjalassa.

LOHJA

Sirkka Turkka debytoi vuonna 1973 runokokoelmalla Huone avaruudessa. Siitä lähtien hän on seissyt suomalaisen kirjallisuuden eturivissä.

Turkka (s. 1939) on arvostetuimpia ja palkituimpia suomalaisia lyyrikoita. Lohjalla rottweiler Iran kanssa asuva runoilija arvostaa eläimiä ja maaseudun elämää.

Runous on rouskutusta, huokaisuja. Kaviometsä korskuu talven alla.

”Siitä olen ikuisesti kiitollinen, että osuin murroskauteen maaseudulla. Pientiloilla oli parikin hevosta, ja isännät antoivat tehdä töitä. Ajoin hevosella haravakonetta tai kuppailin navetan nurkilla.”

Eläinten ja luonnon arvostus sekä inhimillinen arvomaailma näkyvät runoissa. Kuolema, yksinäisyys, ruohon rakkaus. Jeesuksen metsästä ei taiteta oksan oksaa.

”Psalmit ovat kauniita ja Raamatusta tulee jotain, mikä herättää hartautta ilman uskonnollisuutta. Siitä tulee syvä tunne, joka on ihan hyvä melskeessä ja epäpyhässä maailmassa”, Turkka sanoo.

Lehmän vierellä

Helsinkiläisessä kodissa kasvaneen Turkan vanhemmat olivat majuri Josef Wilhelm Turkka ja kanslisti Elsa Mirjam Luoko. Talvisodan kynnyksellä syntynyt runoilija joutui sotaa pakoon Tuusulaan.

”Olin yksinäinen ja tädin mäyräkoira oli paras ystäväni. Tuusulassa Krapin kartanossa tutustuin hevosiin ja lehmiin. Menin hevosten mahan alle ja makaamaan märehtivän lehmän viereen.”

Eläimet seurasivat Turkkaa ja Turkka niitä. Mäyräkoiran kuoltua halvaukseen sielunystävä löytyi Helsingin Pengerkadun poliisilaitokselta. Löytökoirat lopetettiin ampumalla. Muut haukkuivat, mutta yksi oli hiljaa.

”Menin sen ressukan luokse.”

Tallimestarin opissa

Turkka valmistui tallimestariksi vuonna 1970 Ypäjän hevoshoitokoulusta. Hän palasi Helsinkiin huoltovirastoon töihin, ja runoja alkoi syntyä.

”Vapaa-aikaa oli iltaisin töiden jälkeen niin pirusti. Tarkkailin ympäristöä, kävelin rantoja pystykorvan kanssa. Rupesi tulemaan merkintöjä, pätkiä, muruja. Se tuntui helpolta, runoja rupesi syntymään.”

Sattumien kautta runoilija tapasi Parnasson päätoimittajan **Tuomas Anhavan**, joka vaikuttui runoista ja tarjosi yhteistyötä.

”Runoilijan työ vaatii pois pistämistä, katsomista, pitkäjänteisyyttä ja itselle asetettuja aikatauluja. Parhaimmillaan työ on, kun saa vetää itsensä fyysisesti sippiin ja olla eläinten kanssa.”

Turkan runoja on käännetty muun muassa englanniksi, ruotsiksi ja hollanniksi. Hän sai vuonna 1986 Finlandia-palkinnon runokokoelmalla Tule takaisin, pikku Sheba.

”Maaseutu kuolee”

Maaseudun murroksesta ja muutoksesta Turkka on pahoillaan. Tehotuotanto on korvannut pienviljelyskulttuurin.

”Jos haluaisi pärjätä maaseudulla, pitäisi olla hirveästi fyrkkaa. Eläinten arvostus on mennyt. Sikalan omistaja vaihtaa minkkitarhoihin, kaupassa myydään värjättyä sianlihaa ja emakot makaavat metallikarsinoissa.”

Yhteiskunnan koventuneet arvot, ahneus ja talouden ylivalta näkyvät kaikessa. Maailma on kallellaan. Jatkuvan kasvun ja keskittämisen eetos vaurioittaa eläimiä, ihmisiä ja ympäristöä.

”Maaseutu kuolee. Se on kuollut jo pitkän aikaa. Kuntauudistukset vievät identiteetin. Maaseutu on vain katselun paikka.”

PIRJA PELTOMÄKI

RISTIKKO

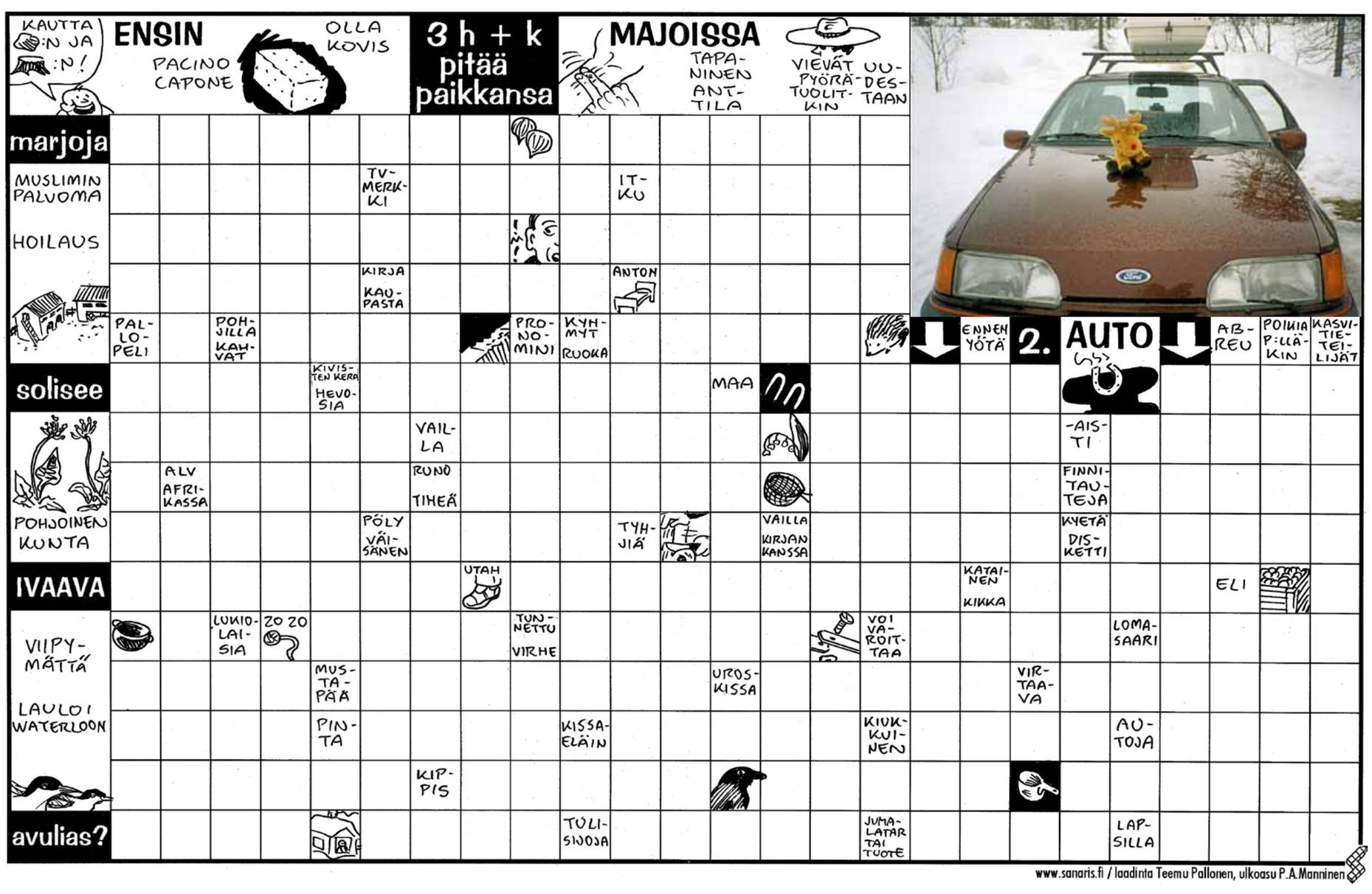

www.sanaris.fi / laadinta Teemu Pallonen, ulkoasu P.A.Manninen